

EUROPE CHEMI-CON (DEUTSCHLAND) MOT RÅDET
DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)
den 27 januari 2005 *

I mål C-422/02 P,

angående ett överklagande med stöd av artikel 49 i EG-stadgan för domstolen, som inkom den 21 november 2002,

Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, Nürnberg (Tyskland), företrätt av K. Adamantopoulos, dikigoros, J. Branton, solicitor, och J. Gutiérrez Gisbert, abogado, med delgivningsadress i Luxemburg,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska unionens råd, företrätt av S. Marquardt, i egenskap av ombud, biträdd av G. Berrisch, avocat,

svarande i första instans,

* Rättegångsspråk: engelska.

och

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av T. Scharf och S. Meany, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Rosas (referent) och S. von Bahr,

generaladvokat: F.G. Jacobs,
justitiesekreterare: R. Grass,

med beaktande av det skriftliga förfarandet,

och efter att den 29 april 2004 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH (nedan kallat Chemi-Con) har i sitt överklagande yrkat upphävande av den dom som Europeiska gemenskapernas

förstainstansrätt meddelade den 12 september 2002 i mål T-89/00, Europe Chemi-Con (Deutschland) mot rådet (REG 2002, s. II-3651) (nedan kallad den överklagade domen), genom vilken förstainstansrätten ogillade Chemi-Cons talan om ogiltigförklaring av artikel 3 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 173/2000 av den 24 januari 2000 om avslutande av antidumpningsförfarandena beträffande import av vissa större elektrolytkondensatorer med aluminium med ursprung i Japan, Republiken Korea och Taiwan (EGT L 22, s. 1) (nedan kallad den ifrågasatta förordningen).

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

- 2 I rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 905/98 av den 27 april 1998 (EGT L 128, s. 18) (nedan kallad grundförordningen), regleras antidumpningsförfaranden. I enlighet med artikel 23 andra stycket i grundförordningen påverkar antagandet av denna förordning inte giltigheten av de förfaranden som redan inletts med stöd av rådets förordning (EG) nr 3283/94 av den 22 december 1994 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 349, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 34, s. 14), vilken var tillämplig innan nämnda grundförordning trädde i kraft.
- 3 Artikel 5 i grundförordningen innehåller bestämmelser om hur ett undersökningsförfarande avsett att fastställa förekomst, grad och verkan av en dumpning som görs gällande i ett klagomål inleds.

- 4 I artikel 7.1 i grundförordningen föreskrivs följande:

”Provisoriska tullar kan införas om förfaranden har inletts enligt artikel 5, om ett tillkännagivande av detta har gjorts och berörda parter har givits tillräckliga möjligheter att inkomma med uppgifter och att yttra sig enligt artikel 5.10, om det preliminärt har fastställts att dumpning och därav följande skada för gemenskapsindustrin föreligger och om gemenskapens intresse kräver att det görs ett ingripande för att förhindra denna skada. De provisoriska tullarna skall införas tidigas. 60 dagar och senast nio månader från den dag förfarandet inleddes.”

- 5 I artikel 7.7 i nämnda förordning föreskrivs följande:

”Provisoriska tullar får införas för sex månader och får förlängas med ytterligare tre månader eller införas för nio månader. De får dock endast förlängas eller införas för en period om nio månader om exportörer som svarar för en väsentlig andel av den berörda handeln begär detta eller inte anför invändningar mot kommissionens meddelande om detta.”

- 6 Artikel 9.4 och 9.5 i grundförordningen har följande lydelse:

”4. Om det av de faktiska omständigheter som slutligen konstateras framgår att dumpning och därav följande skada föreligger och att gemenskapens intresse kräver ett ingripande enligt artikel 21, skall rådet med enkel majoritet införa en slutgiltig antidumpningstull på förslag av kommissionen efter samråd med rådgivande

kommittén. Om provisoriska tullar är i kraft skall ett förslag om slutgiltiga åtgärder föreläggas rådet senast en månad innan dessa tullar upphör att gälla. Storleken på antidumpningstullen får inte överstiga den fastställda dumpningsmarginalen, men bör vara lägre än marginalen om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja den skada som vållats gemenskapsindustrin.

5. En antidumpningstull skall på ett icke-diskriminerande sätt och med ett i varje enskilt fall lämpligt belopp införas på import av en produkt, oavsett var den kommer ifrån, som konstaterats vara dumpad och vålla skada, utom på import från de leverantörer vars åtaganden enligt denna förordning har godtagits. ...”

7 Artikel 11.2 och 11.3 i grundförordningen har följande lydelse:

”2. En slutgiltig antidumpningsåtgärd skall upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översynen av såväl dumpning som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. En sådan översyn vid giltighetstidens utgång skall inledas på kommissionens initiativ eller på begäran av gemenskapsproducenter eller för gemenskapsproducenters räkning och åtgärden skall fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en sådan översyn.

En översyn vid giltighetstidens utgång skall inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. ...

...

3. Om det är nödvändigt kan en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder utföras på initiativ av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat eller, under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes, på begäran av en exportör eller importör eller av gemenskapsproducenterna, om begäran innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimsoversyn.

En interimsoversyn skall inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att den fortsatta tillämpningen av åtgärden inte längre är nödvändig för att motverka dumpning eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller återkommer om åtgärden upphävs eller ändras eller för att den gällande åtgärden inte längre är tillräcklig för att motverka den skadevållande dumpningen.

...”

De internationella bestämmelserna

- 8 Avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, s. 103; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 105) (nedan kallat 1994 års antidumpningsavtal) ingår som bilaga 1A till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, vilket godkändes genom artikel 1 i rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar — vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet — av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (JO L 336, s. 1). I artikel 9 punkt 9.2 i förstnämnda avtal föreskrivs följande:

”När en antidumpningstull införs för en vara, skall den i varje enskilt fall tas ut med vederbörligt belopp på ett icke-diskriminerande sätt för all import av sådan vara, oavsett ursprung, som befins vara dumpad och förorsaka skada, utom för import från leverantörer som lämnat prisåtaganden vilka accepterats enligt villkoren i detta avtal. Myndigheterna skall namnge leverantören eller leverantörerna av den berörda varan. Om flera leverantörer från samma land berörs och det är ogörligt att namnge alla får myndigheterna i stället namnge det berörda leverantörslandet. Om flera leverantörer från mer än ett land berörs, får myndigheterna antingen namnge alla berörda leverantörer eller om detta är ogörligt, alla berörda leverantörsländer.”

Bakgrund

- 9 Chemi-Con är ett av Nippon Chemi-Con Inc. (nedan kallat NCC), Tokyo (Japan), helägt dotterbolag. NCC tillverkar vissa större elektrolytkondensatorer med aluminium (nedan kallade elektrolytkondensatorer). Chemi-Con är inom Europeiska gemenskapen den enda distributören och importören av elektrolytkondensatorer tillverkade av NCC.
- 10 Med verkan från den 4 december 1992 infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3482/92 av den 30 november 1992 (EGT L 353, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 20, s. 41) en antidumpningstull på import till gemenskapen av elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan, och i förordningen föreskrevs även om slutlig uppbörd av den preliminära antidumpningstullen. Denna antidumpningsåtgärd skulle, i enlighet med artikel 11.2 första stycket i grundförordningen, upphöra att gälla fem år efter det att den hade införts, således den 4 december 1997.

- 11 Genom rådets förordning (EG) nr 1384/94 av den 13 juni 1994 (EGT L 152, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 32, s. 52) infördes även, med verkan från den 19 juni 1994, en slutgiltig antidumpningstull på import av elektrolytkondensatorer med ursprung i Korea och Taiwan.
- 12 Kommissionen tillkännagav i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 3 december 1997 (EGT C 365, s. 5) att en översyn skulle inledas av de antidumpningsåtgärder som tillämpades på import av vissa elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan. Antidumpningstullarna på denna import togs ut medan översynen pågick i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.
- 13 I enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen beslutade kommissionen på eget initiativ, genom meddelande offentliggjort i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av den 7 april 1998 (EGT C 107, s. 4), att även inleda en interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpades på import av vissa elektrolytkondensatorer med ursprung i Korea och Taiwan.
- 14 Kommissionen hade dessutom, genom meddelande offentliggjort i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av den 29 november 1997 (EGT C 363, s. 2), med tillämpning av artikel 5 i grundförordningen, beslutat att inleda ett antidumpningsförfarande och genomföra en undersökning rörande vissa elektrolytkondensatorer med ursprung i Förenta staterna och Thailand. Genom kommissionens förordning (EG) nr 1845/98 av den 27 augusti 1998 (EGT L 240, s. 4) infördes en preliminär antidumpningstull på import av dessa elektrolytkondensatorer. Kommissionen föreslog därefter rådet att införa slutgiltiga antidumpningstullar på denna import. Rådet antog emellertid inte förslaget inom den tidsfrist på femton månader som anges i artikel 6.9 i grundförordningen.

- 15 Av detta följer att inga slutgiltiga åtgärder infördes på import med ursprung i Förenta staterna och Thailand och att de provisoriska åtgärder som hade trätt i kraft den 29 augusti 1998 upphörde att gälla den 28 februari 1999. De preliminära antidumpningstullarna har följaktligen aldrig slutgiltigt tagits ut för denna import.
- 16 Den 21 maj 1999 skickade kommissionen en sådan informationshandling som avses i artikel 20 i grundförordningen till Chemi-Con, med uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens förslag att avsluta översynen av de antidumpningsåtgärder som tillämpades på vissa elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan, till följd av att slutgiltiga tullar inte hade införts på import av vissa elektrolytkondensatorer med ursprung i Förenta staterna och Thailand.
- 17 Chemi-Con och kommissionen skriftväxlade mellan den 31 maj och den 2 november 1999 och en muntlig förhandling hölls den 15 juni 1999. Under hela denna period insisterade Chemi-Con på att översynen och därmed även antidumpningsförfarandet skulle avslutas med retroaktiv verkan från den 4 december 1997, vilket är det datum då de år 1992 införda antidumpningstullarna på import av vissa elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan upphörde att gälla.
- 18 Rådet beslutade genom den ifrågasatta förordningen att det skulle vara diskriminerande att införa någon form av antidumpningsåtgärder beträffande import av vissa elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan, Korea och Taiwan, eftersom Förenta staterna och Thailand inte omfattades av några åtgärder.

19 Beslutsdelen i den ifrågasatta förordningen har följande lydelse:

"Artikel 1

Antidumpningsförfarandet avseende import av vissa ... elektrolytkondensatorer ... med ursprung i Japan avslutas härmed.

Artikel 2

Antidumpningsförfarandet avseende import av vissa ... elektrolytkondensatorer ... med ursprung i Republiken Korea och Taiwan avslutas härmed.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 28 februari 1999."

20 Rådet har i skälen i den ifrågasatta förordningen motiverat sitt beslut att avsluta antidumpningsförfarandena på följande sätt:

"132. Såsom nämns i skäl 6 inleddes i november 1997 i enlighet med artikel 5 i grundförordningen ett nytt förfarande rörande elektrolytkondensatorer, nämligen elektrolytkondensatorer med ursprung i Förenta staterna och Thailand. Vid kommissionens undersökning fastställdes slutgiltigt att det förekom betydande dumpning och att gemenskapsindustrin till följd därav vållades väsentlig skada. Det konstaterades att det inte fanns några tvingande skäl som tydde på att nya slutgiltiga åtgärder skulle strida mot gemenskapens intresse. Kommissionen föreslog följaktligen rådet att införa slutgiltiga antidumpningstullar på import av elektrolytkondensatorer med ursprung i Förenta staterna och Thailand. Rådet antog emellertid inte förslaget inom den tid som anges i grundförordningen. Därför infördes inga slutgiltiga åtgärder på import från Förenta staterna och Thailand, och de provisoriska åtgärder som trätt i kraft i augusti 1998 upphörde att gälla den 28 februari 1999.

133. Den nya undersökningen beträffande Förenta staterna och Thailand och de två aktuella översynerna genomfördes till stor del samtidigt. Såsom anges ovan träffades i samband med de aktuella översynerna i stort sett samma avgöranden som i det nya förfarandet rörande Förenta staterna och Thailand, avseende samma produkt. Dessa avgöranden påkallar i princip en ändring av de slutgiltiga åtgärderna beträffande import från Japan, Republiken Korea och Taiwan.

I artikel 9.5 i grundförordningen föreskrivs dock att antidumpningstullar på ett icke-diskriminerande sätt skall införas på import av en produkt, oavsett var den kommer ifrån, som konstaterats vara dumpad och vålla skada.

134. Därför dras slutsatsen att det vore diskriminerande gentemot Japan, Republiken Korea och Taiwan att till följd av den aktuella översynen införa åtgärder beträffande import från dessa länder, eftersom Förenta staterna och Thailand inte omfattas av några åtgärder.
135. För att säkra ett konsekvent tillvägagångssätt och respekt för principen om icke-diskriminering enligt artikel 9.5 i grundförordningen är det med hänsyn till det ovanstående nödvändigt att avsluta förfarandena rörande import av elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan, Republiken Korea och Taiwan utan att införa antidumpningsåtgärder.
136. En japansk tillverkare/exportör hävdade att förfarandet avseende Japan borde avslutas retroaktivt från och med den dag då den aktuella översynen inleddes, dvs. den 3 december 1997, med motiveringen att import med ursprung i Japan fortfarande omfattades av åtgärder medan översynen pågick och att denna import därför diskriminerades i förhållande till importen från Förenta staterna och Thailand, för vilken inga tullar togs ut.
137. Såsom anges i skäl 132 var dock importen med ursprung i Förenta staterna och Thailand, liksom importen med ursprung i Japan, föremål för undersökning mellan december 1997 och den 28 februari 1999. Det faktum att åtgärder var i kraft mot Japan men inte mot Förenta staterna och Thailand under den perioden återspeglar endast det faktum att förfarandet avseende Förenta staterna och Thailand befann sig i ett annat skede; den undersökningen var den inledande undersökningen, medan de åtgärder som var i kraft för Japans vidkommande var de som införts genom förordning (EEG) nr 3482/92. Under dessa omständigheter förekom ingen diskriminering eftersom situationen för de två förfarandena skiljde sig åt.

138. Med hänsyn till vad som sägs i skälen 132–135 godtar kommissionen ändå att importen från Japan från och med den 28 februari 1999 och framåt bör behandlas på samma sätt som importen från Förenta staterna och Thailand. Detsamma gäller Republiken Korea och Taiwan. Det var nödvändigt att avsluta undersökningen beträffande Förenta staterna och Thailand senast den 28 februari 1999, antingen genom att införa åtgärder eller genom att avsluta förfarandet. Den nu aktuella undersökningen har lett fram till samma slutsatser som undersökningen beträffande Förenta staterna och Thailand, och därmed måste det aktuella förfarandet behandlas på samma sätt.”

Förfarandet vid förstainstansrätten och den överklagade domen

- 21 Chemi-Con väckte, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 14 april 2000, talan om ogiltigförklaring av artikel 3 andra stycket i den ifrågasatta förordningen, i den mån det häri inte föreskrivs att förordningen skall tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 4 december 1997.
- 22 Ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning i utökad sammansättning biföll, genom beslut av den 17 november 2000, kommissionens ansökan om att få intervensera i tvisten till stöd för rådets yrkanden. Rådet yrkade, med stöd av kommissionen, i första hand att talan skulle avvisas och i andra hand att talan skulle ogillas.
- 23 Förstainstansrätten ogillade talan genom den överklagade domen.

- 24 Sedan förstainstansrätten förklarat att talan kunde upptas till sakprövning lämnade den Chemi-Cons första grund, avseende en uppenbart oriktig bedömning, utan bifall. Förstainstansrätten konstaterade att sökanden i huvudsak hade påtalat att principen om likabehandling hade tillämpats felaktigt i den ifrågasatta förordningen och inte att rådet hade gjort en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Förstainstansrätten fann, i punkterna 53–59 i den överklagade domen, att nämnda förordning inte åsidosatte principen om likabehandling i artikel 9.5 i grundförordningen, med avseende på tiden från och med den 4 december 1997 till och med den 28 februari 1999.
- 25 Enligt förstainstansrätten regleras de två aktuella förfarandena, nämligen översynen av importen från Japan och den inledande undersökningen av importen från Förenta staterna och Thailand, i olika bestämmelser i grundförordningen, vilket har lett till olika resultat beträffande betalning av antidumpningstullarna (punkt 53). Förstainstansrätten ansåg att när ett förfarande har avslutats i ett inledande stadium av undersökningen, vilket regleras i artikel 5 i nämnda förordning, utan att antidumpningsåtgärder har införts, har ingen slutgiltig tull tagits ut och de preliminära tullarna har inte tagits ut slutgiltigt (punkt 54). Däremot föreskrivs i artikel 11.2 i samma förordning att en antidumpningsåtgärd, när det rör sig om ett översynsförfarande, skall upphöra att gälla fem år efter det att den infördes och att åtgärden skall fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en översyn om en sådan inleds vid giltighetstidens utgång (punkt 56).
- 26 I punkterna 57 och 58 i den överklagade domen fastställde förstainstansrätten följande:

”57. Även om undersökningarna har gjorts samtidigt beträffande liknande produkter med ursprung i olika länder [avseende] samma undersökningsperiod och de leder till samma slutsatser avseende dumpning, skada och gemenskapsintresse, har särbehandlingen av importen från Japan jämfört med importen från Förenta staterna och Thailand avseende uttag av antidumpningstullar en normativ grund i grundförordningen och kan följaktligen inte anses utgöra ett åsidosättande av principen om likabehandling (se, för ett liknande resonemang,

domstolens dom av den 11 juli 1990 i mål C-323/88, Sermes, REG 1990, s. I-3027, punkterna 45-48).

58. Rådet har inte heller någon skyldighet enligt artikel 9.5 i grundförordningen att underlåta [att tillämpa] artikel 11.2 i samma förordning. Artikel 9.5 rör endast införandet av ... antidumpningstullar. I förevarande fall har antidumpningstullarna som sökanden hade att betala från och med den 4 december 1997 till och med den 28 februari 1999 införts genom förordning nr 3482/92 och fortsatt att tas ut med stöd av artikel 11.2 i grundförordningen, vilken är en särskild bestämmelse. Sökanden var följaktligen skyldig att fortsätta att betala antidumpningstullar med stöd av artikel 11.2 i grundförordningen, oberoende av inledandet av den inledande undersökningen av importen från Förenta staterna och Thailand."

27 Förstainstansrätten underkände dessutom Chemi-Cons argument att förevarande situation var jämförbar med den situation som gav upphov till rådets förordning (EEG) nr 2553/93 av den 13 september 1993 om ändring av förordning (EEG) nr 2089/84 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa kullager med ursprung i Japan och Singapore (EGT L 235, s. 3; svensk specialutgåva, område 11, volym 23, s. 38), enligt vilken den slutgiltiga antidumpningstullen, som införts före denna förordning, upphörde att gälla med retroaktiv verkan från och med inledandet av översynsförfarandet. Den påpekade att de omständigheter som gav upphov till nämnda förordning på många sätt skiljer sig från de omständigheter som låg till grund för den ifrågasatta förordningen (punkt 59 i den överklagade domen).

28 Förstainstansrätten erinrade, med anledning av Chemi-Cons andra grund, avseende bristfällig motivering av den ifrågasatta förordningen, om domstolens fasta rättspraxis rörande den motivering som krävs enligt artikel 253 EG, särskilt den rättspraxis som avser rättsakter med allmän giltighet (punkterna 65 och 66 i den överklagade domen). Förstainstansrätten fann att den nämnda förordningens motivering, med hänsyn till förordningens innehåll och till det sammanhang vari den antogs, var tillräcklig (punkterna 67 och 68 i nämnda dom).

Parternas yrkanden

29 Chemi-Con har yrkat att domstolen skall

— upphäva den överklagade domen,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna, och

— i första hand ogiltigförklara artikel 3 andra stycket i den ifrågasatta förordningen, i den mån det häri inte föreskrivs att förordningen skall tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 4 december 1997, eller i andra hand återförvisa målet till förstainstansrätten för en ny prövning av yrkandet om ogiltigförklaring av nämnda bestämmelse.

30 Rådet och kommissionen har yrkat att domstolen skall ogilla överklagandet och förplikta Chemi-Con att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

31 Chemi-Con har åberopat tre grunder till stöd för sitt överklagande och har genom dessa gjort gällande att förstainstansrätten felaktigt har funnit att talan inte kunde vinna bifall på den första grund som bolaget åberopade inför förstainstansrätten.

Genom sin första grund för överklagandet har Chemi-Con gjort gällande att förstainstansrätten gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, eftersom den, i punkt 48 i den överklagade domen, gjort en felaktig tolkning av den av Chemi-Con åberopade grunden, under vilken det hade gjorts gällande att rådet åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen i artikel 9.5 i grundförordningen och inte att den allmänna principen om likabehandling åsidosatts. Som andra grund har bolaget gjort gällande att förstainstansrätten, i punkt 58 i nämnda dom, gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av nämnda bestämmelse i grundförordningen. Som tredje grund har bolaget gjort gällande att förstainstansrätten, i punkt 57 i samma dom, tillämpat principen om likabehandling på ett felaktigt sätt. Motiveringen för att tillämpa denna princip var dessutom enligt Chemi-Con bristfällig och tvetydig.

- 32 Som rådet och kommissionen med fog har påpekat avser de tre grunderna för överklagandet i huvudsak en och samma sakfråga, nämligen tolkningen och tillämpningen av principen om likabehandling eller icke-diskriminering i artikel 9.5 i grundförordningen. Den huvudsakliga frågan är huruvida det enligt denna princip, när import till gemenskapen av liknande produkter med olika ursprung är föremål för skilda antidumpningsförfaranden som befinner sig på olika stadier och därför regleras av olika bestämmelser i nämnda förordning, ändå krävs att all berörd import behandlas lika med avseende på uttaget av antidumpningstullar, så att sådana tullar inte kan tas ut på import med visst ursprung om de inte tas ut på import av liknande produkter med annat ursprung.

Den första grunden

- 33 Domstolen påpekar, vad beträffar den första grunden för överklagandet, i likhet med vad generaladvokaten har angett i punkterna 36–38 i sitt förslag till avgörande, att det saknar betydelse om den princip som uttrycks i artikel 9.5 i grundförordningen avser likabehandling eller icke-diskriminering. Det rör sig nämligen om två uttryck för en enda gemenskapsrättslig princip, som innebär att lika situationer inte får

behandlas olika och olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se, bland annat, dom av den 12 december 2002 i mål C-442/00, Rodríguez Caballero, REG 2002, s. I-11915, punkt 32 och där angiven rättspraxis). Det framgår klart av punkterna 50, 51 och 57 i den överklagade domen att förstainstansrätten har prövat hur importen av elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan, Förenta Staterna och Thailand har behandlats med avseende på denna princip, såsom den särskilt uttrycks i nämnda artikel 9.5. Under dessa förhållanden kan Chemi-Con inte med framgång göra gällande att förstainstansrätten, i punkt 48 i nämnda dom, har misstagit sig med avseende på den princip vars åsidosättande bolaget hade gjort gällande.

- 34 Av ovanstående framgår att det saknas stöd för den första grunden för överklagandet, att den av Chemi-Con åberopade grunden inför förstainstansrätten tolkats på ett felaktigt sätt. Talan kan därför inte vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden

Den andra grundens första del

- 35 Chemi-Con har, genom sin andra grundens första del, invänt mot förklaringen i punkt 58 i den överklagade domen att artikel 9.5 i grundförordningen endast rör införandet av antidumpningstullar. Chemi-Con har av detta påstående dragit slutsatsen att förstainstansrätten har uteslutit att det förbud mot diskriminering som föreskrivs i denna bestämmelse kan tillämpas på sådana situationer i vilka antidumpningstullar fortsätter att uttas med stöd av artikel 11.2 i denna förordning.

36 Enligt Chemi-Con skall artikel 9.5 i grundförordningen tillämpas i alla situationer i vilka antidumpningstullar skall uttas. I förevarande fall utgör denna bestämmelse hinder för att importörer av elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan skall vara skyldiga att, med stöd av artikel 11.2 i samma förordning, betala en antidumpningstull i avvaktan på resultatet av en översyn av antidumpningsåtgärder som inletts vid giltighetstidens utgång, medan import av liknande produkter med ursprung i Förenta staterna och Thailand, som under samma period varit föremål för en inledande undersökning som lett till samma slutsatser som nämnda översyn, inte har lett till något slutgiltigt uttag av någon sådan tull. Det är med anledning av detta som Chemi-Con anser att den ifrågasatta förordningen borde ha getts retroaktivt verkan från och med den 4 december 1997, det vill säga från och med den första dagen då bolaget var tvunget att betala en antidumpningstull på grundval av artikel 11.2. En sådan tull skulle fram till och med den 3 december 1997, vilket är det datum som anges i skäl 136 i den ifrågasatta förordningen, betalas på grundval av förordning nr 3482/92.

37 Rådet och kommissionen har gjort gällande att förstainstansrätten inte har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 9.5 i grundförordningen genom att förklara att bestämmelsen i fråga endast avser införande av antidumpningstullar. De har påpekat att lydelsen av nämnda artikel 9.5, till skillnad från artikel 9 punkt 9.2 i 1994 års antidumpningsavtal, vilken åberopats av Chemi-Con, uttryckligen hänför sig till införandet av en antidumpningstull och inte till uttaget av en sådan tull.

38 Rådet anser att artikel 9.5 i grundförordningen, i den mån den förbjuder att antidumpningstullar införs på ett diskriminerande sätt, innehåller en tvingande regel som går utöver de skyldigheter gemenskapen har enligt 1994 års antidumpningsavtal. I artikel 9 punkt 9.2 i detta avtal krävs endast att antidumpningstullar, när sådana har införts, skall tas ut på ett icke-diskriminerande sätt. Till stöd för denna tolkning har rådet åberopat en rapport av den 4 juli 1997 av en specialgrupp, bildad med stöd av det allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), med rubriken "Införande av antidumpningstullar inom gemenskapen på import av bomullsgarn med ursprung

i Brasilien”, som upprättats med anledning av artikel 8.2 i 1979 års överenskommelse om genomförande av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet (Allmänna tull- och handelsavtalets antidumpningskod, EGT L 71, 1980, s. 90; svensk specialutgåva, område 11, volym 9, s. 92), vilken motsvarar artikel 9 punkt 9.2 i 1994 års antidumpningsavtal. Det förhållandet att nämnda artikel 9.5 endast avser införande av antidumpningstullar skall enligt rådet inte förstås så, att uttaget av dessa tullar inte omfattas av förbudet mot diskriminering.

39 Även om såväl Chemi-Con som rådet och kommissionen har ägnat en väsentlig del av sin argumentation åt skillnaden mellan att införa och att utta antidumpningstullar, skall det påpekas att deras olika ståndpunkter i det avseendet, såsom generaladvokaten med fog har angett i punkt 65 i sitt förslag till avgörande, förefaller vara mer skenbara än verkliga. Ingen av parterna i förfarandet bestrider nämligen att artikel 9.5 i grundförordningen även är tillämplig på en sådan översyn som den som är aktuell i förevarande fall, varvid en antidumpningstull på viss import har fortsatt att tas ut efter den sista giltighetsdagen för den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom det inledande beslutet att införa en tull.

40 Av den överklagade domen, särskilt punkterna 50, 51 och 57, framgår att förstainstansrätten har prövat hur import av elektrolytkondensatorer från olika stater har behandlats med avseende på artikel 9.5 i grundförordningen under perioden den 4 december 1997–28 februari 1999. Det följer således inte av punkt 58 i nämnda dom, närmare bestämt av användningen av adverbet endast i den andra meningen i denna punkt, att förstainstansrätten har fastställt att antidumpningstullar kan tas ut på ett diskriminerande sätt och att den har ansett att denna bestämmelse inte var tillämplig i den situation som förelåg i det mål den hade att avgöra. Det finns således inget stöd för Chemi-Cons invändning och talan kan därför inte vinna bifall på denna delgrund.

Den andra grundens andra del

- 41 Chemi-Con har, genom sin andra grundens andra del, även gjort gällande att förstainstansrätten, i punkt 58 i den överklagade domen, har ansett att rådet skönsmässigt kan besluta att inte tillämpa artikel 9.5 i grundförordningen på förfaranden som regleras av artikel 11.2 i samma förordning.
- 42 Genom att fastställa att rådet inte har någon skyldighet att underlåta att tillämpa artikel 11.2 i grundförordningen och att denna utgör en specialbestämmelse i förhållande till artikel 9.5 i samma förordning, har förstainstansrätten emellertid ingalunda ansett att rådet, på ett skönsmässigt sätt, kan välja att inte tillämpa denna sistnämnda bestämmelse i översynsförfaranden. Som rådet och kommissionen har påpekat framstår det klart för förstainstansrätten att nämnda artikel 9.5 skall tillämpas i sådana situationer som den i förevarande fall. Det finns således inget stöd för Chemi-Cons invändning och talan kan därför inte vinna bifall på denna delgrund.
- 43 För det fall invändningen skall förstås som kritik mot att förstainstansrätten har funnit att artikel 9.5 i grundförordningen inte utgjorde hinder för att tillämpa artikel 11.2 i samma förordning i förevarande fall, skall det dessutom påpekas att en sådan invändning sammanfaller med den argumentation som åberopats i samband med den tredje grunden, nämligen att förstainstansrätten tillämpat principen om likabehandling på ett felaktigt sätt. I ett sådant fall finns det under alla omständigheter inte någon anledning för domstolen att mer ingående pröva denna invändning med avseende på den grund som rör en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av nämnda artikel 9.5.
- 44 Av ovanstående följer att talan inte kan vinna bifall på den andra grunden för överklagandet, nämligen att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 9.5 i grundförordningen.

Den tredje grunden

- 45 Chemi-Con har, genom sin tredje grunds första del, gjort gällande att det av motiveringen i punkt 57 i den överklagade domen inte framgår varför förstainstansrätten har fastställt att skillnaden i behandling mellan import från Japan och import från Förenta staterna och Thailand inte utgör ett åsidosättande av principen om likabehandling. Enligt Chemi-Con framgår det inte tillräckligt klart av motiveringen i nämnda dom om förstainstansrätten har ansett att importen från Japan inte var jämförbar med importen från Förenta staterna och Thailand, eller om den snarare har ansett att dessa situationer var jämförbara, men att det var motiverat att behandla dem olika på grund av att det förelåg "icke obetydliga objektiva skillnader". Chemi-Con har erinrat om att detta sistnämnda kriterium är det som använts i den rättspraxis som anges i punkt 52 i den överklagade domen.
- 46 Det är i detta avseende tillräckligt att konstatera, såsom Chemi-Con självt medger i sitt överklagande, att det underförstått följer av punkt 57 i den överklagade domen att förstainstansrätten anser att importen från de tre ovannämnda staterna är jämförbar, men att det är motiverat att behandla den på skilda sätt. Även om förstainstansrätten inte uttryckligen har angett att det rör sig om jämförbara situationer, har den nämligen räknat upp flera omständigheter som är gemensamma för de berörda situationerna, såsom de importerade produkternas likhet, att undersökningar avseende de aktuella importerna har pågått samtidigt och rört samma period och att dessa undersökningar har lett till liknande slutsatser vad beträffar förekomsten av dumpning, skada och gemenskapens intresse. Det är först efter att ha påpekat dessa gemensamma drag som förstainstansrätten har angett skälet till att det var motiverat att behandla dessa situationer på olika sätt. Motiveringen i punkt 57 är således varken tvetydig eller otillräcklig.

47 Chemi-Con har, genom sin tredje grunds andra del, gjort gällande att det förhållandet att den inledande undersökningen av import från Förenta staterna och Thailand reglerades av en annan bestämmelse i grundförordningen än den som avser översyn av åtgärder vid giltighetstidens utgång inte i sig utgör en "icke [obetydlig objektiv skillnad]" som motiverar den skillnad i behandling som kritiserats. Chemi-Con har särskilt invänt mot att förstainstansrätten hämtat stöd i domen i det ovannämnda målet *Sermes*, eftersom den skillnad med avseende på rättslig grund som beaktades i denna dom var betydligt större än den skillnad som finns mellan två bestämmelser i samma rådsförordning. Chemi-Con har i detta avseende erinrat om att särbehandlingen i det mål som gav upphov till nämnda dom hade lagligt stöd i en bestämmelse i gemenskapens primärrätt. I förevarande fall finns den rättsliga grunden för särbehandlingen i artikel 11.2 i grundförordningen, vilken inte kan anses utgöra en norm av högre rang än artikel 9.5 i samma förordning.

48 Det skall direkt konstateras att Chemi-Cons argumentation bygger på en alltför översiktlig genomgång av den överklagade domen. Det är riktigt att förstainstansrätten, i punkterna 57 och 58 däri, i huvudsak endast har angett att särbehandlingen till nackdel för import från Japan har rättsligt stöd i artikel 11.2 i grundförordningen, vilken är en särskild bestämmelse i vilken det föreskrivs att antidumpningstullar skall tas ut i avvaktan på resultatet av en översyn av en åtgärd som inletts vid giltighetstidens utgång. Punkterna 54–56 i samma dom måste emellertid också beaktas. I dessa punkter beskriver förstainstansrätten de viktigaste särdragen i den inledande undersökningen och i översynen av en åtgärd som inleds vid giltighetstidens utgång, vilka utgör två antidumpningsförfaranden som omfattas av olika bestämmelser i nämnda förordning. Förstainstansrätten har i sin beskrivning av dessa viktiga särdrag hänvisat inte bara till att de två förfarandena regleras av olika bestämmelser, utan i ett större perspektiv till de skäl som föranlett gemenskapslagstiftaren att i denna förordning föreskriva särskilda bestämmelser för varadera förfarande.

- 49 Av detta följer att förstainstansrättens hänvisning till artikel 11.2 i grundförordningen som rättslig grund för skillnaden i behandling mellan import som är föremål för översyn och import som är föremål för en inledande undersökning, inte kan förstås så att den avser den rent formella förekomsten av denna särskilda bestämmelse. Eftersom det i den nämnda förordningen uttryckligen föreskrivs att en antidumpningsåtgärd vars giltighetstid har löpt ut skall fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av översynen, om en sådan skall genomföras, måste denna hänvisning nämligen underförstått innebära att ett översynsförfarande objektivt sett i princip är annorlunda än den inledande undersökningen, vilken regleras av andra bestämmelser i samma förordning.
- 50 Den objektiva skillnaden mellan dessa två förfaranden ligger i att det redan har införts slutgiltiga antidumpningstullar på import som är föremål för ett översynsförfarande och i att det med avseende på sådan import i princip har lämnats tillräckliga bevis för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. När import är föremål för en inledande undersökning är ändamålet med denna däremot just att fastställa förekomst, grad och verkan av en påstådd dumpning, även om inledandet av en sådan undersökning förutsätter att det finns tillräckliga bevis för att motivera att ett sådant förfarande inleds. Den särbehandling som förekommit i förevarande mål var, utöver den formella aspekt som påpekats av förstainstansrätten i punkt 57 i den överklagade domen, motiverad i sak, eftersom den import på vilken rådet införde en slutgiltig antidumpningstull till följd av produkternas ursprung inte, enligt de relevanta bestämmelserna i grundförordningen, kan jämföras med import av liknande produkter med annat ursprung som endast varit föremål för en inledande undersökning.
- 51 Förstainstansrätten har således haft fog för att fastställa att skillnaden i behandling mellan import från Japan och import från Förenta staterna och Thailand inte utgör ett åsidosättande av principen om likabehandling.

- 52 Förstainstansrätten har vidare haft fog för att i punkt 58 i den överklagade domen finna att rådet inte har någon skyldighet enligt artikel 9.5 i grundförordningen att underlåta att tillämpa artikel 11.2 i samma förordning. Det krävs nämligen inte enligt den princip som uttrycks i artikel 9.5 att rådet, när det beslutar att avsluta ett översynsförfarande på grund av att det inte har införts någon antidumpningstull på import som är jämförbar med den import som varit föremål för översyn, men som haft ett annat ursprung och varit föremål för en inledande undersökning, återupprättar en absolut likabehandling vad beträffar uttaget av importtullar i dessa olika importsituationer.
- 53 I förevarande fall anser rådet att beslutet att avsluta översynsförfarandet på import av liknande produkter med ursprung i Japan skulle gälla retroaktivt från och med den 28 februari 1999, den dag då det fastställdes att slutgiltiga antidumpningstullar inte skulle införas med avseende på import av elektrolytkondensatorer med ursprung i Förenta staterna och Thailand. Med hänsyn till de objektiva skäl som medför att import som är föremål för översyn kan ges en särskild behandling, har rådet inte överskridit sitt utrymme för skönsmässig bedömning på området.
- 54 Talan kan således inte vinna bifall på den tredje grunden för överklagandet, nämligen att förstainstansrätten har tillämpat principen om likabehandling på ett felaktigt sätt.
- 55 Eftersom ingen av Chemi-Cons grunder kan godtas skall överklagandet ogillas.

Rättegångskostnader

- 56 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 i samma regler skall tillämpas i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att Chemi-Con skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Chemi-Con har tappat målet och skall därför bära sina rättegångskostnader och ersätta rådets rättegångskostnader i denna instans. I enlighet med artikel 69.4 skall kommissionen bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar domstolen (första avdelningen) följande dom:

- 1) **Överklagandet ogillas.**

- 2) **Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH skall bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader i denna instans.**

- 3) **Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.**

Underskrifter